

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Fred Beekers

‘Resto VanHarte pakt het taboe van eenzaamheid aan’

‘In de keukens van Resto VanHarte gebeurt het. Hier werken vrijwilligers uit alle windstreken samen. Pratend, zingend en soms ook wel foeterend. Heel geconcentreerd en dan weer schaterlachend’, zegt Fred Beekers. ‘Hier werken mensen zoals de jongeman uit Somalië die mij vraagt – omdat ik ooit in zijn geboorteland werkte – hoe het er daar nu aan toe gaat. En de gescheiden vrouw die hier stralend gelukkig is en zegt dat zij het zonder Resto VanHarte niet had gered. Ook de man die er gemotiveerd werkt om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Het zijn zomaar enkele voorbeelden. De keukenploeg vormt het hart van Resto VanHarte, samen met de mensen in de bediening, de vrijwilligers die elke avond het gesprek aangaan met de gasten.’

Beekers kwam op het idee van Resto VanHarte omdat hij geraakt werd door zijn ontmoetingen met mensen ‘op wie thuis niemand meer zat te wachten’. Een oude man die hij bedrukt zag schuifelen naar de uitgang van het ziekenhuis toen het bezoek ten einde liep. En alleenstaanden die helemaal opfleurd omdat hij even tijd nam om samen een kop koffie te drinken. In een gesprek met Jacques de Milliano, met wie hij ooit de Nederlandse afdeling van Artsen zonder Grenzen opzette, wees deze hem op de Franse Restos du Coeur. En hoewel anders van opzet, zag hij aanknopingspunten in de manier waarop deze organisatie is opgebouwd.

FOTO: VINCENT VAN DEN HOOGEN

FRED BEEKERS (1950)

Directeur en oprichter van Resto VanHarte, een ontmoetingsplek in de wijk die mensen in contact brengt met elkaar en met werk, scholing, sport en cultuur.

‘Ik vond en vind dat iedereen erbij hoort in onze samenleving. Dat is natuurlijk gemakkelijk gezegd, maar met Resto VanHarte willen we er een concrete bijdrage aan leveren. Naar twee kanten toe. Aan de ene kant vind ik dat je mensen die zichzelf vastdraaien in hun isolement, er eens krachtig uit moet trekken. Ja, geef jezelf gewoon eens een schop onder de kont, zeg ik dan. En wanneer hun glimlach doorbreekt, dan weten we al-

lebei dat ik wel een beetje gelijk heb. Aan de andere kant moet je mensen ook iets kunnen bieden. Mensen moeten een plek hebben waar ze elkaar kunnen ontmoeten en met elkaar in gesprek kunnen gaan of iets kunnen ondernemen. Als er één universele plek is waar mensen niet alleen of eenzaam zijn, dan is dat wel aan een gemeenschappelijke eettafel. Die eettafel is het symbool waarop we Resto VanHarte hebben gebouwd.'

* * *

Volgens het Sociaal en Cultureel Planbureau voelen anderhalf miljoen mensen in ons land zich sociaal buitengesloten. Het onderwerp eenzaamheid wordt door de mensen die het betreft nauwelijks besproken. En anderen hebben er geen oog voor, aldus Beekers. 'Het is een van de laatste taboes. Met Resto VanHarte pakken we dat aan. Door het bespreekbaar te maken. Maar ook door initiatief te nemen in de wijk. De mensen die het nodig hebben, nodigen we aan tafel. Maar ook de wijkagent, de dominee, de imam en mensen uit het lokale onderwijs, de sport en de cultuur. Iedere avond waarop de Resto open is, serveren we een lekkere driegangenmaaltijd, ingekocht bij onze leveranciers in de wijk. Zo beleeft iedereen een mooie avond en worden we allemaal weer op elkaar aangesloten.'

Resto VanHarte kreeg in korte tijd bijna dertig vestigingen. Deze vestigingen zijn een soort 'pop-uprestaurants', meestal ondergebracht in een school of buurthuis waar een professionele keuken aanwezig is, die enkele avonden per week gebruikt kan worden door Resto VanHarte. 'Binnen enkele uren vindt er in zo'n ruimte een metamorfose plaats. De keukenploeg start de voorbereidingen. Leveranciers en vrijwilligers bezorgen de bestellingen. Vrijwilligers voor de bediening

en ontvangst komen binnen en stellen alvast apparatuur op voor een muzikant of spreker. Tafels worden geplaatst en ingedekt. De Resto-manager schakelt tussen de verschillende groepen vrijwilligers, geeft instructies en beantwoordt vragen. De prijs voor een driegangenmaaltijd is voor allemaal gelijk: 6 euro. Kun je dit niet betalen, dan mag je volstaan met 3 euro. Of het nu ouderen zijn of jongeren, gekleurd of wit, per jaar eten zo'n 100.000 mensen bij Resto VanHarte. Beekers: 'Het is een bewerkelijke organisatie met veel improviseren en voortdurend alert zijn op elke euro die we uitgeven. Maar het resultaat is onbetaalbaar. Dat zie je aan tafel, wanneer mensen weer een stem blijken te hebben en vriendschappen ontstaan.'

Beekers wil met Resto VanHarte ook inspiratie bieden. 'Onze samenleving verandert al zo lang als ons land bestaat. Met Artsen zonder Grenzen werkte ik jarenlang in oorlogsgebieden. Verschrikkelijk wat ik daar heb meegemaakt. Hier wil ik graag de ogen

*Resto VanHarte kan niet heel
Nederland veranderen. Maar we
kunnen wel aan iedereen laten
zien dat het kán, als je echt wilt*

openen om over de verschillen heen te kijken naar de geweldige kansen die we samen kunnen benutten. Resto VanHarte kan niet heel Nederland veranderen. Maar we kunnen wel aan iedereen laten zien dat het kán, als je echt wilt. Kijk, wat er bij ons in de keukens gebeurt. Kijk, hoe vrouwen en mannen afkomstig uit Nederland, Marokko, Iran en Somalië met een grote glimlach samenwerken. Dan begrijp je wat ik bedoel.'